

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce je případovou studií analyzující prosazování principu flexicurity v ČR skrze otevřenou metodu koordinace (OMC). Princip flexicurity začal od přelomu tisíciletí získávat výraznou pozornost aktérů evropské integrace. To bylo zapříčiněno úvahami jak posílit konkurenceschopnost ekonomik členských států EU při sílící expanzi méně regulovaných trhů jako například čínského, a zároveň jak udržet a obhájit evropský sociální model založený na státu blahobytu. V roce 2007 byla v EU schválena unijní definice flexicurity, která začala být prosazována prostřednictvím OMC. Tato studie reaguje na nedostatek studií analyzujících vliv OMC v konkrétních oblastech politiky. Analýzou odborné literatury, relevantních zákonů a důvodových zpráv k těmto zákonům, Národních programů reforem ČR, programových prohlášení českých vlád a také pomocí rozhovorů se zástupci aktérů sociálního dialogu předkládaný text zjišťuje, jak OMC v oblasti prosazování flexicurity funguje. Cílem práce je zodpovědět otázku, jaká z vybraných teorií, zda teorie víceúrovňového vládnutí (MLG), nebo teorie sociologického institucionalismu (SI), je vhodnější k vysvětlení dynamiky procesu prosazování principu flexicurity skrze OMC v ČR. Autor práce na základě zjištění hodnoty vybraných proměnných dochází k závěru, že vhodnější teorií je teorie MLG.